

229.

**Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości
w porozumieniu z Ministrem Skarbu**

z dnia 10 marca 1926 r.

w sprawie zmiany rozporządzeń o wynagrodzeniu funkcjonarjuszów państwowych oraz wojskowych wzywanych w charakterze świadków w postępowaniu karno-sądowym.

Na zasadzie § 383 austr. ustawy o postępowaniu karnem w brzmieniu ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 67 poz. 453) oraz art. 979 ros. ustawy postępowania karnego w brzmieniu ustawy z dn. 25 lutego 1921 r. (Dz. U. R. P. № 30 poz. 169) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustęp ostatni § 8 rozporządzenia z dnia 22 października 1924 r. o taryfie wynagrodzenia świadków w sprawach karnych na obszarze mocy obowiązującej austriackiej ustawy o postępowaniu karnem z 1873 r. (Dz. U. R. P. № 106 poz. 963) otrzymuje następujące brzmienie:

„Należności funkcjonarjuszów państwowych, konwojujących osoby wezwane do sądu, przyznaje się według przepisów dotyczących podróży służbowych”.

§ 2. Paragraf 3 rozporządzenia z dnia 22 października 1924 r. w sprawie wynagrodzenia osób wojskowych wzywanych w charakterze świadków w postępowaniu karno-sądowym na obszarze mocy obowiązującej austriackiej ustawy o postępowaniu karnem (Dz. U. R. P. № 106 poz. 964) otrzymuje następujące brzmienie:

„Należności osób wojskowych, konwojujących osoby wezwane do sądu, przyznaje się według przepisów dotyczących podróży służbowych”.

§ 3. Paragraf 2 rozporządzenia z dnia 22 października 1924 r. w sprawie wynagrodzenia funkcjonarjuszów państwowych oraz wojskowych wzywanych w charakterze świadków w postępowaniu karno-sądowym na obszarze mocy obowiązującej rosyjskiej ustawy postępowania karnego (Dz. U. R. P. № 106 poz. 965) otrzymuje następujące brzmienie:

„Należności funkcjonarjuszów państwowych oraz wojskowych w razie, gdy osoby te konwojują wezwanych do sądu, przyznaje się według przepisów dotyczących podróży służbowych”.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *Dr. S. Piechocki*

Minister Skarbu: *J. Zdziechowski*
